

Regering, at dette Ord „paatrængende nødvendigt“ har en vis ordvis Klang, og dertil kommer ved dette Forslag det mærkelige, at Udgiften var meget betydelig forøget. Dette var for saa vidt ikke noget nyt; vi kende jo, at naar der forelægges Lovforslag fra den ærede Minister, og vi ikke vedtage dem første Gang, blive Udgifterne forøgede. Udgiften var første Gang 250,000 Kr., men nu var den 410,000 Kr., altsaa den samme som i det her foreliggende Lovforslag. Det hed i Motiverne, som vare meget sparsomme og kun gav meget saa Oplysninger om den overordentlig store Prisstigning af 160,000 Kr., at den for en væsentlig Del skyldes den Omstændighed, at Underhandlingerne med Lodsejerne havde vist, at de forlangte mere, end de havde forlangt tidligere. Man faar altsaa ikke at se, hvor meget af de 160,000 Kr., der gaar paa Ejendommens Højere Værdi, og hvor meget paa, hvad Krigsministeren nu har tænkt paa at ville anvende mere til Indretningen af Skydebanen, men man maa antage, at i alt Fald en meget stor Part er foranlediget af de forøgede Krav fra Militærets Side til Indretningen af Pladsen, thi jeg tror ikke, at man her i Tinget ellers sender til, at der fra 1888 til 1889 har været en saadan Prisstigning af 80 pCt. paa vore Landejendomme, allermindst hvor der er Tale om Heder eller om maare Hedegaarde. Hvor meget der imidlertid nu forlanges i Anledning af Prisstigningen af denne meget store Sum 410,000 Kr., og hvor meget til Indretningen af Pladsen, faar man ikke at vide; man veed kun fra de tidligere Motiver, at den Gang var det 50,000 Kr., som de militære vilde anvende til Indretning af Pladsen. Hvor meget den Sum senere er forøget, vide vi ikke, men den væsentlige Del af Forsøgssthyden, 160,000 Kr., skal naturligvis gaa til Indretningen af Arealen. Det er i alt Fald en meget kostbar Forretning, der er foreslaaet. Dette Lovforslag i den saaledes ændrede Stillelse, ændret paa den sædvanlige Maade, at Udgifterne nu omtrent ere de dobbelte, gif til 2den Behandling uden Omtale og blev sendt til Hæruvalget, efter at Ordføreren i den forudgaaende Sag om Middelergrundsfortet havde udtalt det usikkelige i, at Hæruvalget hurtigt vilde fremskomme med en Indstilling til Tinget. Jeg antager ogsaa, at Meningen har været, at de Lovforslag fra Krigsministeren, som fulgte bag efter, skulde have samme Skæbne, at der hurtigt skulde ske Indstilling om dem. Det skete imidlertid ikke, da Opløsningen kom imellem. Med Hensyn til selve Middelergrundsfortet bleve vi undskyldte, da Mini-

steren tog det tilbage. Det her omtalte Lovforslag blev liggende i Hæruvalget, og videre kom det ikke den Gang. Det blev saa paa ny forelagt af Krigsministeren den 27de Januar 1890, og gif saa igen uden Omtale til Hæruvalget. Nu, da Lovforslaget for fjerde Gang forelægges for dette Ting, er det kommet ad en anden Vej. Det er denne Gang ikke forelagt os af Krigsministeren, men kommet til os fra det andet Ting. I Almindelighed plejer det at være forbundet med visse Omstændigheder, naar Krigsministeren efter forgeses at have forøget at saa et Lovforslag fremmet her i Tinget, henvender sig, for Sagen er behandlet til Ende her, til det andet Ting, for derfra at saa en Udtalelse og en Afstemning. Det minder i Almindelighed om den Opsættelse af dette Ting, som Krigsministeren har udtalt paa en mere populær Maade i et offentligt Møde, at man ikke kan vide, hvor gale de Menninger kunne være, og at det derfor bliver Regeringen, der har Ansvar. I Almindelighed har det dog været saaledes, at Regeringen har ønsket, før den tog dette Ansvar, at saa en Afstemning i det andet Ting, hvorved der ogsaa har været Tilfælde hvor Regeringen ikke har brudt sig derom, f. Eks. med de 8 Millioner. Som Lovforslaget foreligger her, er det ikke ledsaget af nye Oplysninger. Man erfarer kun af Motiverne, at foreløbig har Krigsministeriet indrettet sig paa en Plads ved Tidsvilde Hegn, og det forlæres, at en Del af de Dvæller, som Krigsministeren ønsker at foretage med disse Kanoner, kunne udføres der. Oplysningerne fra det andet Tings Behandling have været meget sparsomme. Lovforslaget har ikke der været i Udvalg, men har gennemgaaet 3 Behandlinger og er blevet vedtaget, uden at der fra Regeringens Benner Side har lydt et eneste Ord om dette Forslag. Man taler saa ofte om en saglig Behandling. Jeg antager, at vi her have et lysende Eksempel paa en virkelig saglig Behandling, og jeg vil nu foreslaa — men det er jo kun paa et lille Mindretals Begne — at vi nu ogsaa i dette Ting vise, at vi kunne give dette Lovforslag en lige saa hurtig og virkelig saglig Behandling, idet jeg vil foreslaa at vi sige bort Nej til dette Lovforslag. Det gør jeg af mange Grunde, af mange saaklige Grunde, for det første, af den saglige Grund, at jeg, og mange med mig, er imod de stadig stigende Udgifter til Militærvæsenet, er imod de stadig stigende Krav, som uafbrudt møde os fra den ærede Krigsminister og hans Kollega, Marineministeren. Det er os imod at anvende over to Femtedel Million og henlægge en stor Pladsovre i Sjælland, rasere